

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת כתובות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תשנ"ט

כתובת להערות :
גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל : 571-2016 (02)

פ"ט הכותב לאשתו

גמ' פג. - פד.

כותב, אומר "דין ודברים אין לי בנכסיך" מהני למקחה קיים
[אב"י - יד בעל השטר על התחתונה - סילוק ממכירה דלא שכיח, רב אשי - דקדוק לשון
"נכסיך"]
(1) "ובפירותיהן, (לר"י -) (2) ופירי פירותיהן (3) עד עולם" (וספק אי בעי שניהם (2) (3), אי בעינן גם
(1) - מהני דאינו אוכל פירות בחייה
"בחיך ובמותך" - אף אינו יורשה
לרשב"ג יורשה [מתנה עמ"ש בתורה [וירש אותה - שארו],
לשיטת רב - דרבנן וחכמים עשו חיזוק כשל תורה]
וא"צ קנין בעודה ארוסה [א"א בתק"ח]
משא"כ נשואה [ידו כידה (רש"י - כשותף)] לא מהני "דין ודברים"
לרש"י האומר לחבירו דו"ד אין לי על שדה זו - לר"נ לא מהני אלא בקנין [קנין אגוף הקרקע],
לרב יוסף לא מהני [קנין על "דין ודברים" לאו כלום] - לאב"י רק בערער הנותן מיד

גמ' פד. - פו:

מת והניח אשה, בע"ח, יורשין:
פקדון ומלוה - ר"ט - לכושל (ר' בנימין ור' יוסי בר"ח - שברא"ה (רש"י - שטר המאוחר),
ר' אלעזר ור' יוחנן - לכתור' (רש"י - אין דרכה לחזר אחר נכסים))
[חינא (רש"י - אנשים בעיני נשים, ר"ח וערוך - הפוך)]
ר"ע - ליורשין [הללו בעו שבועה (רש"י - ולפני שבועה אין להם רשות בהם)]
פירות תלושין - ר"ט - תפיסה מהני (לרב ושמואל ברה"ר, לר' יוחנן ור"ל אפי' בסימטא) והמותר
לכושל
ר"ע - ליורשין ותפיסה מהני רק מחיים
ר"ל - הל' כר"ע אפי' בדיעבד, ור' יוחנן חולק
ר"נ - נאמן לומר שתפס מחיים [מגו לקוח ביד]
שליח ששילם ולא החזירו השטר דטענו סיטראי (גם היה מלוה ע"פ) [מיגו להד"ם] -
חייב לשלם למשלח [לתקוני ולא לעוותי]
פקדון לא הוי תפיסה מחיים אא"כ תבעו בחייו
א' שקים בגוי' (רש"י - דלא משקר) נאמן ש"הוא חשוד אשבועה", להריע שטר (לרש"י - לא יזדקק לגבות)
כתיבת זכוותא, אשרתא (קיום) מקודם - רב פפי ורבא - מיחזי כשיקרא
רב ביב בר אב"י ור"נ (להל') - לא חיישינן (רש"י - אא"כ ביטל שטר גמור)
מפקיד מרגליות גובה מיורשין אם הנפקד לא עשיר ואמר סימן
"נכסי לטוביה" - לא רב טוביה אא"כ גיס ביה
ב' טוביה: ת"ח קודם לשכן הקודם לקרוב
ובשוין שודא דדיינא (לרש"י - אומד דעת הנותן)
מכר שט"ח - מלוה ויורשו יכולין למחול
וחייב המחול לר"מ (רש"י להל') מדינא דגרמי (לרש"י - כל החוב)
אבל לא אשה שמכנסת שט"ח לבעלה [ידו כידה], ולא מתנת שכ"מ
בע"ח קודם לכתור' לגבות קרקע [רש"י - נעילת דלת משא"כ אשה רוצה לינשא]
רש"י - חוץ אם קדמה זמן הכתור'
אין הלוח מחויב למכור קרקע לזוזי, חוץ מתולה מעותיו ביד עכו"ם [עשה שלא כהוגן]
פריעת בע"ח מצוה [רש"י - הן שלך צדק] וכופין
קנין ללאחר ל' - ב' לשונות בעומד בצידי רה"ר אם קנה (כאגם) או לא (כרה"ר)

רש"י פו.

לרש"י - אין כופין במצות דרבנן

גמ' פו: - פז.

משביעין אשתו חנונית, אפוטרופיה, לר"א אפי' על פילכה ועיסתה (גם בלי גלגול)
לר"ש (פח:) אין יורשין משביעין על שבחיי בעלה כשאין תובעת כתו'

"שבו' אין לי עליך" - אינו משביעה

"ועל יורשיך (לרש"י - גירשה ומתה ויורשין תובעין כתו') ועל הבאים ברושתך (לרש"י - מכרה כתו' לאחרים)" - אינו משביעין

"אין לי ולא יורשי ולא להבאים ברשותי עליך..." - אינן משביעין

לרב הפטור רק אשבעת אפוט', לרבה בר אבוא גם על פוגמת כתו' וכו', לרב אשי - לכו"ע גם על פוגמת

אבל משביעה על אפוט' על נכסי יתומין - לרב אף על בין מיתה לקבורה, ורב מתנא חולק [מזבנין בלא הכרזה] (לרש"י - וא"א שלא תזלזל ותפסידתן ונמצאת שבו' שקר) לאבא שאול פח: לא משביעה [מימנע]

דלא/נקי נדר/שבו' מנכסי/מנכסי אלה - מח' אם פטרה ממנו או אף מיורשין

לאבא שאול בן אימא מרים - אבל חכמים תקנו שיורשים משביעין אותה לעולם - לר"ש - כשתובעת כתובתה

גמ' פז. - צ.

נפרעת בשבועה:

(א) פוגמת כתו' [דמיפרע לא דייק] (רש"י - ואפי' לא טען השבע לי) - וספק בקיבלה מנה בפני עדים, בחשבון מדויק אי בעי שבו'

(ב) ע"א שפרועה [להפיס דעתו] (אין שבו' דאו' בנשבעין ונוטלין, כפירת שעבוד קרקעות)

(ג) ממשועבדים, (ד) מנכסי יתומים, (ה) שלא בפניו [רש"י - טענין דהיה טוען "אשתבע לי"]

פוחתת כתו' - "אמנה בינינו" (רש"י - האמין בי שלא אתבענו אלא מנה) א"צ שבועה

בע"א יכול להשביעה שבו' דאו' ע"י שפורע עוד פעם בפני ב' ומודיע להם כוונתו, ותובע הראשון משום הלואה

יתומין גובין שלא בשבו' מיתומין שאמרו שאבא אמר לא לויתי [כלא פרעתי]

לר' יצחק אין גובין מבע"ח שלא בפניו [אין חנינא] ור"נ חולק [נעילת דלת]

ר"ש - באין תובעת כתו' אין משביעין אותה ליורשין -

כחנן לגבות מזונות כשבעלה במדה"י,

כאבא שאול - אפוט' שמינו אבי יתומים פטור משבו',

למסקנא - כאבא שאול בן א"מ - א"א להפטר משבו' ליורשין,

ואין שבו' על אפוט' שבחיי בעלה

הוציאה גט בלי כתובה - גובה כתובתה:

לשמואל (ואביי בב"מ) - במקום שאין כותבין כתו' ואין לו ראי' שכתב או במקום שכותבין והביאה

ראי' שלא כתב ולכן א"צ שובר (רש"י - לזמן אלמנותה)

לאביי למסקנא במקום שכותבין והביאה עדים שנשרפה והוי לא אפשר דצריכה הגט ולכן כותבין שובר (עי' בתוס')

לרב - תמיד גובה מנה ומאתים וקורעין הגט וכותבין עליו דלאו משום פסול (ובאלמנה כותבין שובר דלא אפשר - דאולי יש לה גט)

כתו' בלי גט (או שט"ח בלי פרוזבול) - אינה גובה:

לשמואל - במקום שאין כותבין ונאמן שפרע דלא היה לו ראי' שכתב

לרב - בלי עידי גט - נאמן מיגו לא גרשתיך/לא היה פרוזבול

לרב - תמיד גובה תוספת ולא עיקר ע"י גירושין

רשב"ג - מן הסכנה ואילך גובה בלי גט/פרוזבול:

לשמואל - כשיש עידי גירושין

לרב - אפי' עיקר

אפי' כתב כתובה לארוסה אינו יורשה [רש"י - שארו]

ב' כתובות שקדמו לגט ראשון - גביא מזה או מזה בדאוסוף לה בשני - רש"י - ולא הזכיר בה הראשון

כתו' א' וב' גיטין/גט ומיתה - ע"מ הראשונה החזירה

כתו' שכתב בקטנותו או בגיותו כתובתה קיימת

למנה ומאתים [ע"מ כן קיימה] ואין תוספת

רש"י פז: - פט.

כל שטרות שעבוד קרקעות הן ואין נשבעין על כפירת קרקעות

שבו' דאן עדיף - רש"י כאן - בשם, נקיטת חפץ (רש"י השולח - גם בדרכבן)

לרש"י - הל' כמ"ד אין כותבין שובר